Fişier Olimpic

DECATLON

7877 Rein Aun (U.R.S.S.)
7861 Joachim Kirst (R.D.G.)
7831 Hans-Joachim Walde (R.F.G.)
7800 Bill Toomey (S.U.A.)
7705 Serghei Scelkov (U.R.S.S.)
7704 Siegfried Pradel (R.D.G.)
7614 CURT SOCOL (ROMÂNIA)
7592 Steen Smidt-Jensen (Danemarca)
7573 Tomas Berendsen (U.R.S.S.)
7517 Axel Richter (R.D.G.)

PENTATLON FEMEI

4918 Heide Rosendahl (R.F.G.)
4876 Snejana Jurukova (Bulgaria)
4840 Maria Vittoria Trio (Italia)
4780 Gerda Mittenzwei-Uhlemann (R.D.G.)
4775 Valentina Tihomirova (U.R.S.S.)
4733 Maria Sisiakova (U.R.S.S.)
4659 ELENA VINTILĂ (ROMÂNIA)
4643 Pamela Kilborn (Australia)
Liesl Prokop (Austria)
4639 Marjana Lubej (Iugoslavia)

100 M BRAS BĂRBAŢI

66,2 Nikolai Pankin (U.R.S.S.)
66,4 Jose Silvio Fiolo (Brazilia)
67,5 Gheorghi Prokopenko (U.R.S.S.)
67,7 Vladimir Kosinski (U.R.S.S.)
68,1 Igor Morciukov (U.R.S.S.)
68,5 Egon Henninger (R.D.G.)
VASILE COSTA (ROMÂNIA)
69,5 Evgheni Mihailov (U.R.S.S.)
Lev Zavlianov (U.R.S.S.)
69,9 Roger Roberts (Anglia)
Aleksandr Tutakaev (U.R.S.S.)

SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

OLIMPICII *în vizită la* sportul

Melania Decuseară vizează o medalie!

Aerul tineresc şi optimismul talentatei noastre săritoare **Melania Decuseară** au adus un suflu primăvăratec în redacţia noastră, copleşită, la ora vizitei, de problemele de fiecare zi şi de căldura pe care nu o alungă nici numeroasele ventilatoare.

Mai puţin cunoscut pînă în acest an, numele multiplei noastre campioane a devenit repede apreciat datorită frumoaselor performanţe înregistrate încă de la începutul sezonului. Într-adevăr, clasarea pe locuri fruntaşe în marile concursuri internaţionale de la Moscova, Minsk şi Varşovia, unde a avut ca adversare pe cele mai valoroase săritoare din Europa, au impus-o drept una dintre candidatele îndreptăţite să urce spre vîrful piramidei la marea întrecere a Jocurilor Olimpice.

Desigur, pînă la Mexic mai are un drum lung, pe parcursul căruia va trebui să confirme performanţele de pînă acum şi chiar să şi le îmbunătăţească. Cum va reuşi acest lucru ? În primul rînd prin eliminarea fisurilor existente încă în execuţia săriturilor. De pildă, dublu salt şi jumătate răsturnat grupat, notat cu coeficient de dificultate excelent : 2,8. Este o săritură pretenţioasă, cu care se poate cîştiga, dar se şi poate pierde un concurs. Or, Melania Decuseară este încă nesigură. De aceea, am întrebat-o dacă va insista în execuţia acestui salt, sau, ţinînd seama de unele eşecuri, va renunţa.

— Nici nu poate fi vorba să renunţ. Reuşita săriturii depinde în primul rînd de pregătirea mea şi vă asigur că îi voi acorda întreaga atenţie. Importantă este însă şi elasticitatea trambulinei. Şi, cum la Mexico fiecare concurent îşi va putea alege trambulina, în cazul în care voi fi selecţionată, voi avea posibilitatea să găsesc una cît mai elastică.

Pe lîngă săritura amintită, Melania Decuseară a avut însă căderi şi la săriturile impuse. La Moscova şi la Minsk ea a fost notată cu un punctaj mai slab la impuse, clasîndu-se printre fruntaşe datorită, în mod special, execuţiilor libere. Din nou am întrebat-o cum vede posibilă eliminarea acestui handicap.

— Observaţia este justă. Am fost notată mai.. discret pentru că nu eram cunoscută pe plan internaţional şi pentru că, într-adevăr, nu am avut suficientă eleganţă. Fapt care mi-a dat de gîndit şi care m-a obligat să insist asupra acestui capitol, extrem de important pentru formarea opiniei arbitrilor şi, deci, pentru obţinerea unui punctaj superior. Profit, însă, de ocazie pentru a face o precizare. Pînă acum, am vorbit despre trambulină, pentru care am avut posibilitate să mă pregătesc şi în ţară. Dar, convingerea mea este că marea performanţă o pot realiza la platformă unde, la libere, pregătesc exerciţiile cele mai grele (n. r. : subliniem că şi la trambulină Melania Decuseară prezintă la libere o medie de coeficient cel puţin egală cu cea a marilor săritoare din lume). **Fără a influenţa pregătirea la trambulină, antrenamentele la platformă constituie pentru mine un obiectiv de seamă şi am certitudinea că pînă la Olimpiadă voi executa cu siguranţă şi eleganţă cele 7 sărituri cuprinse în concurs.**

În încheiere, am întrebat-o dacă vede posibilă calificarea ei în finala olimpică. Ne-a răspuns cu un optimism justificat de talentul şi hărnicia ei.

— Vă rog să nu consideraţi lipsă de modestie încrederea ce o am că mă voi afla printre finaliste. La Mexico mă voi prezenta în cea mai bună formă, prin performanţele pe care cred că le voi realiza pînă atunci nu voi mai fi o necunoscută, iar arbitrii vor fi, desigur, mai puţin subiectivi. Şi, în aceste condiţii, pot spera chiar la o medalie.

Din toată inima, succes deplin !

D. STANCULESCU

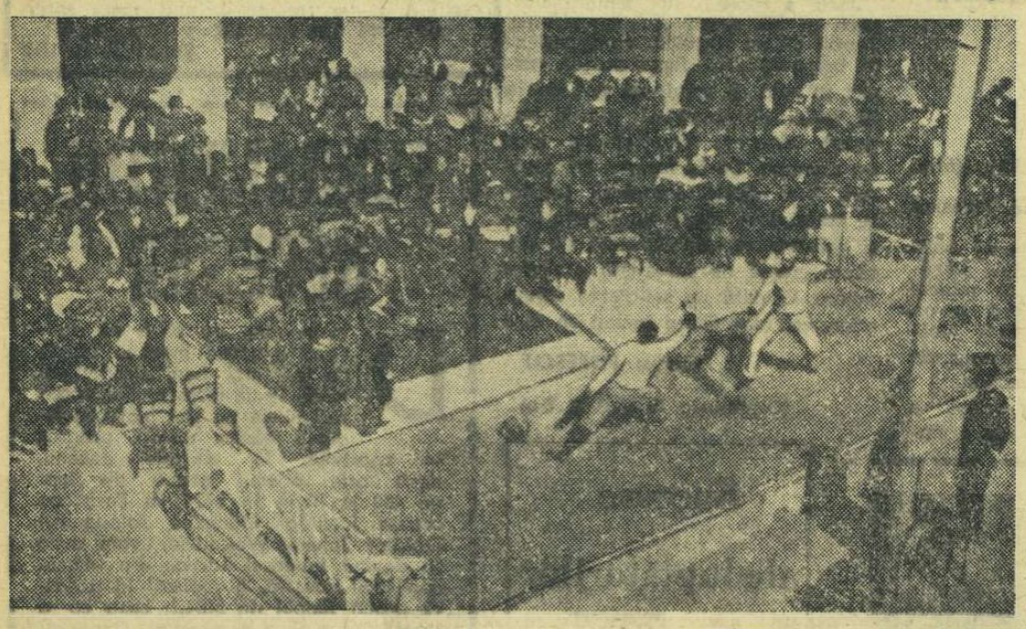

1896. Pe planşa de scrimă, la sala expoziţiei Zappeion

MINI-ROMANUL JOCURILOR OLIMPICE MODERNE

Ediţia I
1896 — Atena
(6—15 aprilie)
13 ŢĂRI PARTICIPANTE
285 concurenţi
9 discipline
43 DE PROBE

La început, lucrurile n-au decurs de loc uşor. Atenei i s-a făcut onoarea debutului, în amintirea Olimpiei. Dar Grecia nu era pregătită. Din motive financiare, guvernul se opunea. A fost nevoie de toată energia şi prestanţa lui Coubertin pentru a ajunge la ţel... chiar cu preţul demisiei guvernului Tricupi ! Restul l-a făcut cheta publică şi generozitatea individuală. Bancherul grec Georye Averoff, din Alexandria, a luat asupră-şi reconstruirea în marmură albă a bătrînului stadion din Atena, distrus de vreme şi oameni.

Stadionul a fost refăcut „ca pe vremea lui Pericle" : de formă eliptică (în U), avînd 260 m lungime şi 140 m lărgime, cu o pistă de... nisip fin, avînd în linie dreaptă 232 m şi turnante atît de accentuate încît atleţii trebuiau să încetinească ritmul alergării în curbă pentru a nu fi proiectaţi în afară ! Tendinţa de a copia antichitatea n-a fost de data aceasta în favoarea sportului modern.

Atena a fost o linie de plecare simbolică. Pentru prima oară reunite, de aici au pornit sporturile, pe acelaşi flanc, la cucerirea lumii.

Cea de-a 294-a ediţie a Jocurilor Olimpice din istoria omenirii, prima ediţie a erei moderne, putea începe !

La 6 aprilie, sub un soare strălucitor, are loc ceremonia inaugurală. Stadionul Panatenaic e plin de lume (sursele nu concordă : 50 000 — 80 000 de spectatori). Coruri şi fanfare intonează cantata olimpică a compozitorului Spiridon Samaras, pe versurile poetului Costin Pallamas.

Nostalgia surdă după vremurile de glorie de altădată stîrneşte acum entuziasmul spectatorilor. Regele Greciei proclamă deschiderea Jocurilor. Istoria olimpică modernă începe...

Nu e vorba încă, bineînţeles, de echipe naţionale reprezentative, nici de sportivi pregătiţi în mod special sau selecţionaţi în vreun fel. Aşa se face că o seamă de campioni binecunoscuţi ai timpului absentează la Atena. Englezii, de pildă, sînt mai curînd studenţi în vacanţă, pasionaţi de studii elenistice, decît sportivi de prima mînă Dintre toţi campionii americani ai timpului, doar sprinterul Tommy Burke a făcut deplasarea. Ceea ce nu i-a împiedicat pe cei 10 americani să cîştige toate probele atletice, cu excepţia maratonului şi a curselor de semifond (800 şi 1 500 m) care au revenit unui australian. Edwin Flack — aflat de asemenea întîmplător aici, căci era în vacanţă la Londra. Rezultatele — nici un record — nu puteau fi mai bune, în condiţiile unei piste moi, nisipoase şi a unui soare toropitor

În afară de cursa maratonului — pe care o cîştigă un grec, Spiridon Louis, spre fericirea şi entuziasmul connaţionalilor săi — proba atletică cea mai interesantă a fost cea de aruncare a discului, în care gazdele îşi puseseră, de asemenea, mari nădejdi, căci era o specialitate naţională. Pregătiţi timp de luni de zile înainte, după ce au studiat textele lui Filostrat, descriind metoda antică de aruncare — Sotir Versis şi Panait Paraskevopol se comportă excelent, dar la ultima aruncare îi întrece, doar cu 19 cm, americanul Garrett ! Garrett cîştigă proba de aruncare a discului cu performanţa de 29,15 m, adică exact atît cît a aruncat şi grecul Failos, dar... cu peste 2 300 de ani înaintea lui, anume în anul 498 i.e.n.

Se citează gestul ciclistului francez Léon Flameng care, conducînd detaşat în cursa de 100 km şi aflînd că principalul său adversar, grecul Colettis, trebuie să se oprească din pricina unei pene, se opreşte şi el, îşi aşteaptă adversarul şi porneşe din nou, împreună, în cursă !

Germanii au fost reprezentaţi de excelenţi gimnaşti, din celebrele „Turnerein"-uri. Cîştigătorul probei de săritură la cal, un gimnast mic şi suplu, Karl Schumann, s-a prezentat şi la întrecerea de lupte... cîştigînd ! În semifinală, sprintenul gimnast l-a învins pe... halterofilul englez Launceston Elliot, cu un cap mai înalt şi cu 20 kg mai greu decît el ! (După cum se vede, specializarea pe sporturi nu era încă un lucru realizat).

La probele de canotaj s-a renunţat, pentru că o puternică furtună a distrus bărcile aflate pe plaja de la Phalera.

Francezii s-au distins la ciclism şi scrimă, englezii la tenis, grecii la tir, ungurii la nataţie. Spre mulţumirea generală, toată lumea a cîştigat cîte ceva. Dar mai ales Coubertin ! El a cîştigat prima mare bătălie a idealului său, care va deveni, peste ani, unul din idealurile tineretului lumii. Dar n-a lipsit mult ca s-o piardă, la ediţia următoare...

Victor BANCIULESCU

Martor ocular

În ianuarie trecut s-a stins din viaţă ultimul supravieţuitor al primei ediţii a Jocurilor Olimpice moderne : **sir George ROBERTSON** (Marea Britanie). Reproducem pasaje din amintirile sale culese la Colegiul Avery Hill din Anglia :

„Oricum, tot voiam să mă duc în Grecia, aşa că m-am hotărît să particip la Jocurile din 1896. Sosit la Atena, am mai descoperit vreo 6 englezi care voiau şi ei să ia parte, individual. Toţi ne-am plătit singuri călătoria. Eu am închiriat o cămăruţă în centrul oraşului, împreună cu maratonistul australian Flack. Numai americanii erau oarecum mai organizaţi. Majoritatea proveneau de la Universitatea Princeton. La concursul de tir cu pistolul, americanii au jucat un renghi grecilor, care se credeau lipsiţi de concurenţi. Aflînd că doi compatrioţi, excelenţi trăgători, se găsesc în vacanţă în Italia, americanii le-au telegrafiat, rugîndu-i să vină urgent la Atena. Cei doi vilegiaturişti — nu numai buni pistolari, ci şi milionari — au sosit la timp pentru a concura şi a cîştiga !

Specialitatea mea atletică favorită era aruncarea „ciocanului". Pe atunci, era într-adevăr un ciocan, cu mîner de lemn, în locul sferei cu sîrmă care se aruncă azi. Dar la Atena proba lipsea. Pe loc, m-am înscris la disc şi greutate. La Oxford, îmi fabricasem un disc de metal cu flancurile convexe, după desenele din Grecia antică. Spre marea mea surpriză însă, discurile folosite aci aveau flancurile plate. L-am lansat în stil clasic, cu picioarele imobile, nu cum se face azi, stupid, cu piruetă. Mi-amintesc că într-o după-amiază, dispunînd de cîteva ore libere, am participat şi la o competiţie de tenis. Listele, la aceste probe, nu se încheiau niciodată şi era suficient să te prezinţi.

Am părăsit Atena cu o ramură de măslin şi una de laur, premiul întîi şi doi. Am fost distins pentru o odă în limba greacă pe care am compus-o şi am declamat-o".

ELENA VINTILĂ ŞI CURT SOCOL-LOCUL 7 ÎN LUME

Întrecerile atletice desfăşurate simbătă şi duminică la Cluj au avut o dublă importanţă : atît internă (campionatul republican) cît şi internaţională (meciul România—Franţa—Italia — Iugoslavia). În acest context, se cuvin a fi făcute cîteva notaţii pe marginea concursului.

● În ceea ce priveşte performanţele individuale, s-au înregistrat cîteva de o bună valoare internaţională. Astfel, rezultatul lui CURT SOCOL de 7614 p la decatlon figurează în statistica noastră ca al şaptelea din lume la jumătatea anului olimpic (primul loc îl deţine sovieticul Rein Aun cu 7877 p). La pentatlon, încă mai bine. Din primele 10 performanţe mondiale ale sezonului, trei au fost obţinute duminică la Cluj : 4840 p *Maria Vittoria Trio* (locul III în lume), 4659 p *Elena Vintilă* (VII) şi 4639 p *Marjana Lubej* (X), într-un clasament în care conduce vest-germana Heide Rosendahl (4918 p). Parţial, pe probe, la pentatlon au fost de asemenea realizate cîteva cifre bine cotate : 23,8 s la 200 m şi 6,46 la lungime (Maria Vittoria Trio), 6,24 la lungime (Elena Vintilă), 10,9 s la 80 mg (Marjana Lubej).

● Pe echipe, faţă de primele două ediţii ale patrulaterului (Merano 1966 şi Novisad 1967) Clujul a consemnat un salt valoric al formaţiilor române. La pentatlon, într-un clasament extrem de strîns, România a ocupat locul 3—4, la egalitate (19 p) cu cîştigătoarea de anul trecut — echipa Franţei, şi la numai un singur punct în urma locurilor 1—2 împărţite de Italia şi Iugoslavia. La decatlon, victoria echipei României reprezintă un succes ce trebuie apreciat ca atare. Chiar dacă Iugoslavia, descompletată, nu a mai contat în clasament, chiar dacă 2 atleţi italieni s-au accidentat uşor, iar unii dintre francezi au parcurs cele 10 probe pentru a doua oară la distanţă de numai o săptămînă, aceasta nu scade cu nimic meritele celor patru sportivi care au adus victoria României pe echipe : *Curt Socol, Silviu Hodoş, Andrei Sepci şi Valentin Jurcă.*

● În paralel cu întîlnirea internaţională s-a desfăşurat şi campionatul republican pe anul în curs la decatlon şi pentatlon. În paralel, este un fel de a spune. De fapt, la faţa locului s-a văzut că cei 4 decatlonişti şi cele 7 pentatloniste care au concurat doar pentru campionatul republican, s-au simţit de-a dreptul izolaţi, stingheri, făcînd doar simplă figuraţie la spectacolul actorilor principali, participanţi la meciul internaţional. Programul de concurs, diferit de cel al patrulaterului, le-a impus şi condiţii diferite (vînt, temperatură etc.), care uneori i-au dezavantajat net. Credem că, dacă din considerente de ordin financiar formula de disputare a întrecerilor a răspuns anumitor necesităţi, din punct de vedere pur sportiv nu a fost o iniţiativă prea fericită. Un campionat al ţării nu trebuie să-şi piardă strălucirea semnificaţiei sale la umbra unei competiţii internaţionale. Or, patrulaterul a captat atenţia întregii, încît nici noi, în cronica de luni, nu am menţionat decît cîştigătorii campionatului naţional. Cu scuzele de rigoare, pupilcăm acum clasamentele complete ale celor două campionate republicane de seniori pe anul 1968. DECATLON— 1. Curt Socol (Universitatea Cluj) 7614 p — *campion republican*, 2. Silviu Hodoş (C.A.U. Bucureşti) 7060 p, 3. Andrei Sepci (Universitatea Cluj) 6892 p, 4. Valentin Jurcă (Universitatea Cluj) 6521 p, 5. Mihai Muha (C.S.O. Iaşi) 6243 p, 6. Eugen Simionescu (Constructorul Bucureşti) 5995 p, 7. Mihai Nicolau (C.S.O. Iaşi) 5979 p, 8. Constantin Grigoraş (C.S.O. Suceava) 5315 p ; PENTATLON — 1. Elena Vintilă (Dinamo Bucureşti) 4659 p — *campioană republicană*, 2. Maria Pandele (Metalul Bucureşti) 4410 p, 3. Cornelia Popescu (Liceul 35 Bucureşti) 4289 p 4. Anemarie Vitalioş (C.A.U Bucureşti) 4136 p. 5. Sanda Tănase (C.S.M. Cluj) 4122 p, 6. Erica Stoenescu (Rapid Bucureşti) 3818 p, 7. Maria Dobre (C.A.U. Bucureşti) 3810 p, 8. Valeria Biduleac (Constructorul Bucureşti) 3781 p, 9. Marta Anghel (C.A.U. Bucureşti) 3779 p, 10. Păuna Păuleţu (C.A.U. Bucureşti) 3731 p, 11. Livia Ionescu (C.A.U. Bucureşti) 3416 p.

● Participînd în campionatul republican, *Cornelia Popescu* a realizat cu cele 4289 p nu numai un nou record republican de junioare (v.r. 4269 p Elena Vintilă din 1965), ci şi un punctaj mai mare decît două dintre atletele române care au evoluat în cadrul meciului internaţional (Vitalioş şi Tănase). În clasamentul acestuia însă locul înaintea Anemariei Vitalioş (4136 p) a fost ocupat cu 4379 p. Deci, chiar dacă ar fi fost inclusă în echipă, Cornelia nu ar fi putut contribui la îmbunătăţirea poziţiei formaţiei României.

● Probele combinate au găsit pe malurile Someşului un fertil teren de dezvoltare. Unul dintre promotorii atletismului clujean, dr. Ion Arnăutu (antrenorul lui Socol) spunea : „Toţii copiii care-mi vin la antrenament nu mai vor să facă altceva decît decatlon". Este normal, cînd s-a ajuns la situaţia că jumătate din componenţii echipelor naţionale (Socol, Sepci, Jurcă la decatlon, Sanda Tănase la pentatlon) să fie studenţi clujeni. Ţinînd cont de faptul că Clujul mai are şi cîţiva juniori de perspectivă, ca şi de entuziasmul manifest pentru probele combinate, s-ar putea ca în doi-trei ani reprezentativele naţionale de decatlon şi pentatlon să se confunde cu echipele Clujului !

Adrian IONESCU

ELENA VINTILĂ

Bufanu — 24,5 s !

Pe stadionul „23 August", într-o atmosferă de cvasianonimat, s-au desfăşurat luni şi marţi campionatele Capitalei la atletism. De remarcat că, participînd în proba de 200 m, *Valeria Bufanu* (recordmana ţării la 80 mg) a realizat 24,5 s — al doilea timp românesc al sezonului ! În rest, deşi la întreceri au evoluat şi cîţiva componenţi ai lotului olimpic şi republican, rezultatele nu au strălucit. BĂRBAŢI — *100 m* : B. Iliescu 10,6, Al. Munteanu 10,8 ; *200 m* : Gh. Zamfirescu 21,8, Al. Munteanu 21,9 ; *400 m* : A. Deac 48,9, T. Puiu 49,4, I. Damaschin 49,5, Gh. Ungureanu 49,7 ; *800 m* : I. Damaschin 1:51,4, D. Tit 1:53,3 ; *1500 m* : C. Pascale 3:56,5, I. Nicolae 3:56,8 ; *5000 m* : I. Cioca 14:35,0, C. Andreica 14:51,8 ; *10 000 m* : I. Rusnac 30:28,8, N. Siminoiu 31:10,0 ; *110 mg* : N. Macovei 14,9, H. Ilieşu 15,0 ; *400 mg* : D. Cosma 54,7, G. Buhnilă (Suceava) 55,0 ; *3000 m obst.* : V. Caramihai 9:21,5 ; *20 km marş* : V. Ilie 1 h 37:05,0 ; *înălţime* : M. Mitilecis 2,01, C. Semen şi A. Popescu 1,95 ; *lungime* : D. Bădini 7,30 ; *prăjină* : D. Piştalu 4,70, S. Marian (n. 1949) 4,40, N. Ligor 4,30 ; *triplu* : M. Zaharia 15,33 ; *greutate* : Ad. Gagea 16,12 ; *suliţă* : D. Silaghi 69,62, St. Naghi 61,74 ; FEMEI — *100 m* : R. Marinescu 12,3 ; *400 m* : C. Berna 57,0, N. Onică 58,4 ; *800 m* : N. Onică 2:18,2 ; *80 mg* : G. Cîrstea 11,3 ; *înălţime* : D. Radu 1,56 ; *greutate* : E. Elic 15,14, A. Curău 14,84 ; *disc* : L. Manoliu 54,92, A. Menis 50,40, Şt. Lesenciuc 48,03 ; *suliţă* : M. Peneş 50,06, I. Stancu 48,20, E. Prodan 45,30. (NICOLAE D. NICOLAE — coresp.).

Întrecerile de atletism ale copiilor

Pe stadionul „Faianţa" din Sighişoara s-au desfăşurat finalele campionatelor republicane ale copiilor, la care au participat peste 600 de mici concurenţi. Cu prilejul concursului au fost înregistrate două noi recorduri republicane de copii la aruncarea mingii de oină: 84,32 m la băieţi şi 65,02 m la fete (Atila Gyorgy şi, respectiv, Eva Zorgö — ambii de la Şcoala sportivă Cluj). Primii 3 clasaţi : BAIEŢI — **60 m** : I. Ghiţă (Termocentrala Craiova) 7,5 (în semifinale 7,4), M. Caricataş (Constr. Buc.) 7,5, L. Eftimie (Şc. sp. 2 Buc.) 7,7. **300 m** : I. Ghiţă 38,9, M. Caricataş şi Gh. Sfichi (Constr. Buc.) 40,2 ; **lungime** : M. Deheleanu (Şc. sp. Arad) 5,87, L. Eftimie 5,73, Al. Szentpeteri (Şc. sp. 2 Buc.) 5,76 ; **înălţime** : M. Curcă (Şc. sp. Buzău) 1,54, I. Dumitru (C.S.O. Piteşti) 1.50, M. Comşa (Negoiu Făgăraş) 1,50 ; **500 m** : Al. Szentpeteri 1:14,7, R. Roşca (Baia Mare) 1:15,3, M. Zisulescu (Şc. sp. 1 Buc.) 1:15,9 ; **greutate** : A. Gyorgy 12,94. G. Călin (Şc. sp. 1 Buc.) 12,66, P. Neagu (Ştiinţa Alexandria) 12,60 ; **minge de oină** : A. Gyorgy 84,32, I. Dan (Ştiinţa Alexandria) 72,90, V. Cocorada (Tg. Jiu) 69,52 ; **4 x 60 m** : Şc. sp. Cluj 29,9, C.F.R. Timişoara 30,1, Şc. sp. 1 Buc. 30,4. FETE — **60 m** : Ad. Teodoru (C.S.Ş. Buc.) 7,9, M. Nedelcu (Şc. sp. Cluj) 8,2, Fl. Tiglea (Şc. sp. Ploieşti) 8,2 ; **300 m** : E. Monoranu (Şc. sp. Roman) 43,8, M. Leu (Viitorul Brăila) 44,6, Fl. Tiglea 45,4 ; **lungime** : Ad. Teodoru 5,26, E. Zorgö 5,23, S. Cubleşan (Lic. 8 Cluj) 5,08 ; **înălţime** : D. Vascu (C.S.Ş. Buc.) 1,43, A. Hoinărescu (Lic. N. Bălcescu Cluj) 1,39, G. Păcuraru (Lic. N. Bălcescu Cluj) 1,39 ; **greutate** : M. Constantin (Şc. sp. 2 Buc.) 11,65, E. Kulczycki (Şc. sp. Oradea) 10,89, H. Hahnecker (Ştiinţa Codlea) 10,19 ; **minge de oină** : E. Zorgö 65,02, D. Dumitraşcu (Şc. sp. Ploieşti) 54,52, C. Petruţ (Lic. 2 Braşov) 54,40 ; **4 x 60 m** : Şc. sp. Cluj 31,3, C.S.Ş. Buc. 32,1, Şc. sp. 2 Buc. 32,4.

Liceul nr. 2 din Caransebeş lansează S. O. S. !

A avea iniţiativă este total contraindicat, dacă nu chiar periculos, la Caransebeş. Cel puţin asa dovedeşte experienţa profesorului NICOLAE OLARU, a cărui păţanie o facem cunoscută spre a fi şi altora drept învăţătură de minte.

...S-a întîmplat la Liceul nr. 2 din oraş. Mare şi vechi locaş de învăţămînt : 41 de clase, peste 1500 de elevi, 57 de profesori şi învăţători în corpul didactic, 4 cadre de educaţie fizică, cu patru titulari care predau săptămînal 84 de ore de educaţie fizică. Ca bază materială pentru sport liceul dispune de două săli de gimnastică, un teren de volei şi un sector de sărituri. Puţin. Curtea şcolii se pretă, însă, la extindere. Puteau fi amenajate pe suprafaţa ei trei terenuri.

Cît ar fi costat toată lucrarea ? A fost consultat tehnicianul Şerban, de la fostul sfat popular orăşenesc, şi specialistul a stabilit din ochi devizul :

— Nimica toată. Vreo 10—12 000 de lei. Tragem în jur o bordură, punem un strat de pietriş, deasupra aşternem covorul de bitum. Iarna se poate face aici un excelent patinoar.

Bani erau. Şcoala avea o sumă economisită, urmînd doar să se aprobe transferarea ei la acest capitol bugetar. Ceea ce n-a fost de loc greu. Şi, înarmat cu toate actele şi foarte mult entuziasm, profesorul Olaru a încheiat devizul cu sfatul popular orăşenesc. Asta se întîmpla în toamna anului trecut.

Dar, o dată cu lucrarea au început necazurile. Beneficiarul a fost anunţat că „sfatul" nu poate plăti muncitorii, neavînd un stat de salarii în acest sens şi cheltuielile trebuie suportate de şcoală, cu bani peşin. Ce era de făcut ? Iniţiativa a operat creator şi în această împrejurare. De comun acord cu copiii şi părinţii s-a hotărît ca elevii, care doresc, să aducă de acasă sticle sau borcane goale, de prisos în gospodărie. Prin valorificarea lor la I.R.V.A. se putea strînge suma necesară. Acţiunea a fost de mari proporţii. În scurt timp toţi cei 1500 de elevi au adus mai bine de 2000 de sticle, spre bucuria Întreprinderii de recuperare şi valorificare a ambalajelor din oraş. Pe carnetul C.E.C. al comitetului de părinţi au fost depuşi peste 5 000 lei !

Perseverenţa şi operativitatea celor de la Liceul Nr. 2 i-au pus în grea încurcătură pe meşterii sfatului popular. Lucrarea trebuia făcută ! Totuşi au urmat tărăgănelile. Într-o zi nu erau camioane, în alta nu funcţiona excavatorul de la balast, cînd era şi una şi alta nu erau muncitori. În două luni, au fost aduse cu chiu cu vai, cîteva maşini de pietriş. Pînă cînd, la 25 noiembrie 1967, a venit iarna de-a binelea.

— Fraţilor, sîntem salvaţi, ninge ! au exclamat cei de la sfat. Dacă e zăpadă nu se poate lucra. O amînăm la primăvară !

Bucuria n-a fost împărtăşită de cei patru profesori ai şcolii, şi mai ales de Nicolae Olaru, principalul iniţiator al acţiunii. Dacă nu se amenajează terenul banii rămîn necheltuiţi şi cine ştie dacă anul viitor se vor aproba alţii. În disperare de cauză, se recurge la o soluţie : sfatului popular orăşenesc i se plăteşte lucrarea (16 000 prin virament, 2 800 lei în numerar) CA ŞI CUM AR FI FOST EFECTUATĂ, primindu-se ASIGURĂRI FERME că, de îndată ce timpul va permite, totul se va face bine şi urgent. (Eroare gravă, ştiut fiind că niciodată nu trebuie plătit croitorul pînă cînd hainele nu sînt în garderob !)

Epilogul îl bănuiţi. Şi la această dată curtea Liceului nr. 2 din Caransebeş se prezintă în situaţia de astă-toamnă, cu grămezi de balast pe ea. Colac peste pupăză, Consiliul popular orăşenesc — total lipsit de simţul umorului — afirmă că pentru ce s-a plătit, treaba a fost făcută, (urmînd doar să fie nivelat pietrişul) şi că, dacă şcoala vrea teren de sport, trebuie să scoată alţi bani. Nenumăratele intervenţii şi rugăminţi făcute de prof. Emil Rădescu, directorul liceului, de prof. N. Olaru au rămas fără rezultat.

Poate că aceste rînduri îi vor determina pe tovarăşul N. ŢIGU, preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular orăşenesc provizoriu Caransebeş, să dispună rezolvarea urgentă a acestei situaţii intolerabile. Nu de alta, dar oricît de mare ar fi vacanţa de vară, ea ni se pare prea scurtă pentru încetineala de care dau dovadă organele civice ale oraşului !

Valeriu CHIOSE

Campionatul feminin de popice

După 5 săptămîni de dispute, semifinalele campionatului republican feminin de popice pe echipe pot fi considerate ca şi încheiate, deoarece cele două restanţe (Sănătatea Birnova, — Cetatea Giurgiu şi Voinţa Brăila—Voinţa Bucureşti programate duminică) nu mai pot influenţa clasamentele. Iată cîteva rezultate înregistrate în ultima etapă : Voinţa Tg. Mureş—C.S.M. Reşiţa 2 379—2 332 p.d., Gaz metan Mediaş-Voinţa Oradea 2 329—2 142 p.d., Cetatea Giurgiu-Petrolul Ploieşti 2 126—2 163 p.d.

La capătul celor 5 etape clasamentele au următoarea înfăţişare : SERIA I — 1. C.S.M. Reşiţa 10 p, 2. Voinţa Cluj 10 p (punctaveraj mai slab), 3. Voinţa Tg. Mureş 8 p, 4. Voinţa Ploieşti 8 p, 5. Băimăreana Baia Mare 4 p ; SERIA A II-A : 1. U. T. Arad 12 p, 2. Gaz metan Mediaş 10 p, 3 Voinţa Craiova 8 p, 4. I. C. Oradea 6 p, 5. Voinţa Blaj 1 p; SERIA A III-A : 1. Petrolul Ploieşti 12 p, 2. Laromet Buc. 10 p, 3. Cetatea Giurgiu 5 p (un joc mai puţin), 4. Sănătatea Birnova 4 p (un joc mai puţin ; SERIA A IV-A : 1. Hidromecanica Braşov 12 p, 2. Voinţa Buc. 6 p (un joc mai puţin), 3. Unirea Roman 6 p, 4. Voinţa Brăila 4 p (un joc mai puţin).

Primele două echipe din fiecare serie s-au calificat în finala pe ţară care va avea loc între 6—10 iulie pe arenele Petrolistul şi Flacăra din Cîmpina.

Martor ocular

În ianuarie trecut s-a stins din viaţă ultimul supravieţuitor al primei ediţii a Jocurilor Olimpice moderne : **sir George ROBERTSON** (Marea Britanie). Reproducem pasaje din amintirile sale culese la Colegiul Avery Hill din Anglia :

„Oricum, tot voiam să mă duc în Grecia, aşa că m-am hotărît să particip la Jocurile din 1896. Sosit la Atena, am mai descoperit vreo 6 englezi care voiau şi ei să ia parte, individual. Toţi ne-am plătit singuri călătoria. Eu am închiriat o cămăruţă în centrul oraşului, împreună cu maratonistul australian Flack. Numai americanii erau oarecum mai organizaţi. Majoritatea proveneau de la Universitatea Princeton. La concursul de tir cu pistolul, americanii au jucat un renghi grecilor, care se credeau lipsiţi de concurenţi. Aflînd că doi compatrioţi, excelenţi trăgători, se găsesc în vacanţă în Italia, americanii le-au telegrafiat, rugîndu-i să vină urgent la Atena. Cei doi vilegiaturişti — nu numai buni pistolari, ci şi milionari — au sosit la timp pentru a concura şi a cîştiga !

Specialitatea mea atletică favorită era aruncarea „ciocanului". Pe atunci, era într-adevăr un ciocan, cu mîner de lemn, în locul sferei cu sîrmă care se aruncă azi. Dar la Atena proba lipsea. Pe loc, m-am înscris la disc şi greutate. La Oxford, îmi fabricasem un disc de metal cu flancurile convexe, după desenele din Grecia antică. Spre marea mea surpriză însă, discurile folosite aci aveau flancurile plate. L-am lansat în stil clasic, cu picioarele imobile, nu cum se face azi, stupid, cu piruetă. Mi-amintesc că într-o după-amiază, dispunînd de cîteva ore libere, am participat şi la o competiţie de tenis. Listele, la aceste probe, nu se încheiau niciodată şi era suficient să te prezinţi.

Am părăsit Atena cu o ramură de măslin şi una de laur, premiul întîi şi doi. Am fost distins pentru o odă în limba greacă pe care am compus-o şi am declamat-o".